

Pašvaldības aģentūra
RĪGAS PILSĒTAS ARHITEKTA BIROJS

Reģistrācijas Nr. 90002099755, Dzirnauvu iela 60A-21, Rīga, LV-1050,
tālrunis 67105941, fakss 67105998, e-pasts: rpab@riga.lv

**RĪGAS PILSĒTAS ARHITEKTA KOLĒGIJAS
SĒDES PROTOKOLS**

Rīga

2015. gada 18. februārī

Nr.1 (84)

Sēde tiek atklāta plkst. 14:00

Sēdi vada: direktors, Rīgas pilsētas arhitekts G. Princis

Sēdi protokolē: direktora vietnieks, arhitektūras projektu atbalsta virziena vadītājs I. Metnieks

Sēdē piedalās kolēģijas locekļi:

J. Andiņš, E. Bērziņš, V. Brūzis, J. Dambis, J. Dripe, G. Grikmane,
H. Gūtmane, J. Krastiņš, A. Kronbergs, I. Leikums, I. Purmale, I. Rukšāne,
M. Straume

Sēdē nepiedalās kolēģijas locekļi:

V. Briedis, T. Kokins, A. Pauniņš, V. Šlars, V. Valgums, E. Neilands

Sēdē piedalās:

R. Bula, Rīgas pilsētas arhitekta biroja direktora vietiece
A. Feļtins, Rīgas pilsētas arhitekta biroja projektu vadītājs
I. Staša-Šaršūne, RD PAD pārstāve
I. Čāče, RD PAD pārstāve
J. Lejnieks, žurnāla „Latvijas Architektūra” pārstāvis
V. Faļkovs, laikraksta „Vesti Segodņa” pārstāvis
R. Beikmane-Modnika, SIA „Grupa93” pārstāve
L. Čāče, SIA „Grupa93” pārstāve
J. Kondratenko, SIA „Grupa93” pārstāvis
R. Ardaus, SIA „CBRE” pārstāvis
M. J. Oga, SIA „Latio” pārstāvis
S. Ņikiforovs, SIA „Nams” pārstāvis
E. Daniševskis, SIA „E. Daniševska birojs” pārstāvis

G. Kanenbergs, SIA „Arco Real Estate” pārstāvis

Darba kārtībā:

1. Izmaiņas kolēģijas sastāvā.
2. Skanstes apkaimes lokālpilnplānojums – piedāvātie šīs stratēģiski nozīmīgās teritorijas ilgtspējīgas attīstības risinājumi, galvenokārt pilsētībūvnieciskā aspektā.

1. Izmaiņas kolēģijas sastāvā

G. Princis ziņo, ka Rīgas pilsētas arhitekta kolēģijai ir pievienojies jauns dalībnieks – Annas Koku skolas biedrības pārstāvis Edgars Neilands.

2. Skanstes apkaimes lokālpilnplānojums

I. Staša-Šaršūne prezentē lokālpilnplānojuma izstrādes pamatojumu un uzdevumu, L. Čače, S. Nikiforovs un E. Daniševskis prezentē lokālpilnplānojuma 1. redakciju (apspriežamais materiāls – [šeit](#)).

Diskusijā piedalās: R. Bula, M. J. Oga, M. Straume, G. Kanenbergs, L. Čače, J. Krastiņš, G. Princis, G. Grikmane, V. Brūzis, V. Faļkovs, E. Daniševskis, S. Nikiforovs, J. Kondratenko,

Kolēģijas locekļu viedoklis

J. Andiņš: Labi, ka ir veikta transporta modelēšana, uz kuras pamata ir izstrādāts ielu tīkls, šķērsprofili un joslu skaits, tas viss lokālpilnplānojumam nodrošina labu pamatu arī sabiedriskā transporta modelēšanai. Modelēšanas līmenī mēs esam veiksmīgi sapratuši ielu tīklu, lai tas varētu pavilkt iepilnplānoto apbūvi. Sabiedriskais transports tur ir noteikti jāuzlabo.

Zinot Pērnavas ielas šķērsprofilu, manuprāt, tur nav vietas tramvajam. Tas ir jāskatās tehniskā projekta līmenī un „Rīgas satiksmē”, bet, ja mēs vēlamies tramvaja līniju virzīt pa Skanstes ielu uz Pērnavas ielu līdz Barona ielai, tad tur tam nav vietas.

Satiksmes departaments ir sagatavojis atzinumu par lokālpilnplānojuma transporta shēmu (t.sk. par perspektīvo dzelzceļa staciju, kur veidojas diskutabls dzelzceļa un Ziemeļu pieslēgums vienā līmenī).

E. Bērziņš: Manuprāt, tramvaja jautājums ir ļoti būtisks, jo Rīgai šāda šķērsvirziena kapitāli trūkst. No pilsētplānošanas un telpas viedokļa mums trūkst laukumu kā vietzīmju. Lokālpilnplānojumā vajadzētu pastiprināt vietu un laukumu struktūru, tai skaitā ar cilvēciskā mēroga specifisko detalizāciju.

J. Dambis: Manuprāt, ja mēs skatāmies uz šo teritoriju, tad tā ir haotiska, bez kopējas vīzijas tapusi ekonomiskā skrējiena laikā, un, ja mēs paskatāmies uz iepriekšējo plānojumu, tad tur savulaik neskaidru iemeslu dēļ tika paredzēta apbūves koncentrācijas un augstumu akcentu vietas, par ko mēs esam jau diezgan daudz diskutējuši, un šādu darbošanos VKPAI nekad nav atbalstījusi. Līdz ar to tendence „nomierināt” šo vietu pilsētībūvnieciski ir vērtējama pozitīvi. Ir jāskatās uz to, kā šī vieta ietekmēs Rīgas vēsturiskā centra kā pasaules mantojuma vietas attīstību.

Visskaidrākā attīstības vieta nākotnē ir Daugavas kreisajā krastā, tur ir liels potenciāls. Mums vairāk ir jārunā par kopējo ideju un konceptu, un kaut kādu skaidru mugurkaulu un vīziju, ne tik daudz par detaļām, un, skatoties uz šo priekšlikumu, lai gan tas ir uzlabojies, tomēr vēl tāda stingra un spēcīga pilsētībūvnieciska vīzija nav saskatāma. Mēs zinām, kā attīstās pasaules jaunās pilsētas daļas – ar ļoti skaidru plānojumu, šeit vairāk ir tāda interešu kārtošana, ne tik daudz pilsētībūvnieciskais konteksts. Bet katrā ziņā tā ir vieta, kura var attīstīties, kur ielikt jaunās vajadzības, un līdz ar to uz to ir jāskatās diezgan atbildīgi.

H. Gūtmane: Padarītais darbs ir vērtējams kā kvalitatīvs un ar pārdomātu sistēmu, kura šobrīd nav attēlota tā, lai viņu uzreiz varētu viegli uztvert. Ļoti pozitīvi vērtējams ir tas, ka ir ieviests jēdziens „lineāras struktūras” un „lineāra struktūra” kā publiskās ārtelpas mugurkauls ar pilsētībūvnieciskajiem akcentiem. Nedomāju, ka vajag to detalizēt vairāk, tāda detalizācijas pakāpe šī instrumenta aspektā ir pietiekama. Man liekas, ka tur nav vietas četrām joslām, un pilsētībūvnieciskās sistēmas aspektā ir jāpārdomā tieši šis posms kā mazā loka sastāvdaļa.

Es pievienojos kolēģiem, kas uzsvēra tramvaja esamības nozīmīgumu šajā teritorijā. Ir jāatceras, ka lielākā posma daļa iet gar diviem kapiem, un mēs varam tur plānot, ko mēs gribam, cilvēki tur staigā, un, ja mēs gribam tur izveidot maģistrāli, tad tur ir jāizbūvē lieli žogi, bet tas nav iespējams. Es domāju, ka visdrīzāk ir jāpārskata šis posms un jāparedz tam īpaši apbūves nosacījumi.

J. Dripe: Ir prieks par kolēģu darbu, un, ja mēs skatāmies kaut vai no krāsu un grafisko zīmējumu viedokļa, mēs redzam kārtību, kas tur ir ieviesusies. Arī kolēģiem Dambim un Krastiņam ir prieks, ka tieši sadurvietās ar vēsturisko centru mēs esam panākuši samierinājumu un izlīdzinājumu. Bet, ja atceramies uzstādījumu tad, kad mēs vēl lokālplānojumu saucām par „urbānā dizaina skici”, tad, protams, mēs vairāk no tā gaidījām konceptu un pilsētībūvniecisko vīziju. Šajā ziņā es varētu teikt, ka var iet vēl tālāk. Īpaši, runājot par Skanstes telpisko vīziju un par kodolu kā atbildīgu lielāka reģiona atslēgas vietu ar diviem sporta objektiem un potenciālo attīstību virzienā uz Daugavas krastu, es nekautrētos piedāvāt arī to telpisko redzējumu, ko Ņikiforovs teica par akcentiem un laukumiem un sabiedriskajām vietām. Protams, ēku augstumi nav vienīgais akcents, tur mēs varam iet daudz

smalkāk un skatīt šīs vietas, it sevišķi tajās teritorijās, kuras pienāk tuvāk vēsturiskajam centram. Skaidrs, ka ielu struktūra blakus vēsturiskajam centram neuzrāda ļoti skaidru plānojumu, un tad, kad jūs rādāt arī zaļos savienojumus, tie paliek tādi drusku kā makaroni kompozīcijā, kas īsti labi vairs nestiķējas kopā. Bet, ja to vēl fināla stadijā izdodas pilnveidot un attīstīt, ja tur nerodas problēmas ar īpašuma turētājiem, tad es varēt teikt, ka tas viss bija veidošanas vērts.

M. Straume: Man viss kolēģu teiktais ļoti patika, bet tas, ka jāiet tālāk uz priekšu, ir taisnība. Piekrītu Dambja kungam, ka esošās ēkas, sporta būves un daudzstāvu nami tur radās cita iemesla dēļ, un tagad tam ielāpam ir jāglābj situācija. Jebkurā attīstībā visa infrastruktūra ir jāveido vienlaicīgi.

G. Grikmane: Es piekrītu tiem kolēģiem, kas saka, ka Skanstē plānoto apbūvi ir nepieciešams nomierināt un salāgot ar apkārtējo apbūvi. Šī inspirācija radās no ielu šķērsprofiliem, no šīm megaplatajām ielām, es pieņemu, ka ir arī citi ielu šķērsprofili, jautājums ir par cilvēcīgo mērogu šajā vidē, jo ne visi pārvietosies ar tramvaju un brauks ar auto. Pieņemu, ka Skanstes iela ir pavisam cits stāsts, pieņemu, ka iekšējais loks ir otrs stāsts, bet ir vēl ļoti daudzi, kas ikdienā tur dzīvo, kas ies pa šīm ielām, laukumiem un „zaļajiem makaroniem”, un tā ir tā detalizācija, kuru es vēlētos redzēt. Vai tā ir grafiska, vai tā ir aprakstoša – mērogi, platumi, attālumi, atstatumi, laukumu izmēri pret apbūves augstumu, man grūti pateikt jebkuru to punktu, bet Skanstes lokālplānojums varētu būt tāds dokuments, kur šīs lietas ir diezgan sīki aprakstītas. Es nedomāju, ka tas kaut kādā mērā sasaista rokas investoram, jo pasaulē ir pietiekami daudz gudru paņēmieni, kā tiek plānotas pilsētas un pilsētu rajoni. Tai pašā Dānijā, kur apbūve tiek aprakstīta diezgan sīki un smalki gan pēc funkcijas, gan izmēriem, gan mērogiem, norādot un paplašinot detalizētākus funkcionāli telpiskos risinājumus, gājēju ceļu un kvartālu humanizēšanas iespējas, publisko ārtelpu un atklātās auto novietnes.

I. Purmale: Es paturpinātu ar stāvvietām. Pazemes stāvvietas attīstītāju skatījumā ir dārgas un neefektīvas. Attīstītājiem ir nepieciešama pietiekami maza brīvā teritorija, lai tie varētu pēc iespējas lielāku platību paredzēt auto stāvvietām, līdz ar to nodrošinot stāvvietu normatīvu. Mūsu mērķis savukārt ir veicināt vairāku līmeņu stāvvietu veidošanu pazemē vai vairākos stāvos virs zemes, integrējot tās publiskās ārtelpas un zaļumu struktūrās, līdz ar to bija doma šo būvlaidi likt attālināti no ielas, kas varētu būt jau kā reljefs. Šādus veicinošus pasākumus vajadzētu iestrādāt apbūves noteikumos, lai nerastos situācija, ka nosacīti visa brīvā teritorija tiek izmantota auto stāvvietām un šī retinātās apbūves ideja pārvēršas ne gluži par to, kā bija iecerēts. Pilsēta apņemas ieguldīt savus resursus primāri šajā teritorijā, nodrošinot tur infrastruktūru, t.sk. tramvaju kā pirmo, kas ir viens no galvenajiem priekšnosacījumiem šīs teritorijas attīstībai vispār. Ja nebūs šī objekta, tad turpmākā attīstība būs tikpat ekstensīva kā šobrīd. Domāju, ka kolēģi ir izdarījuši lielu un smagu darbu.

J. Krastiņš: Piedāvātais lokālplānojums nav nekas harmonisks, te ir ārkārtīgi daudz haotiska, un tam es gribēju pievērst uzmanību.

Par tramvaju. Ja to izdotos izbūvēt, tad tā būtu vienīgā cerība, ka tur kaut kas attīstīsies. Tramvajam ir jādarbojas kopā ar dzelzceļu. Mani pārsteidz paredzētā Jelgavas dzelzceļa gala jeb strupceļa – stacija: kurš cilvēks gan gribēs braukt pa dzelzceļu apkārt Rīgai, ja tas būs ilgāk nekā kājām aiziet no Centrālās stacijas?! Turklāt dzelzceļš vēl zemes līmenī un tur, kur tagad jau ir izņemtas ārā preču stacijas sliedes, lai ļautu attīstīties dažādām komerciestādēm komplektā ar kaut kādu pasažieru staciju. Tas nav nopietni.

Jāņem vērā, ka ielu tīkls starp Skanstes un Vesetas ielu šobrīd ir nostabilizējies, vēl tur vietām ir palikušas slīkšņas, bet starp Skanstes ielu un Ganību dambi faktiski nekāda ielu tīkla pagaidām vēl nav. Un, ja mēs paskatāmies šajā plānā, tad Skanstes ielas vienā pusē redzama viena pasaule, bet otrā – pavisam cita. Pirmajā pusē var redzēt vēl kaut kādu sasaisti ar vēsturisko situāciju, bet otrā valda totāls haoss bez jebkādas telpiskas idejas, jēgas un uztveramas struktūras.

Visu laiku tiek runāts par ielu un laukumiem. Protams, pilsētvidi nosaka ielas un laukumi, bet šeit nekur neviena laukuma nav. Laukumi ar retinātu apbūvi, kā to piedāvā autori, nav laukumi. Tieši apbūve – atsevišķas ēkas – nosaka jebkura laukuma telpisko ietvaru. Ir jāatceras, ka pilsētvidi veido telpa starp ēku apjomiem, nevis vidē izkaisīti ēku apjomi. Un, ja vēl šajā galā tiek zīmēti perimetrāli kvartāli (perimetrālā apbūve nenožīmē, ka tai ir jābūt noslēgtai), tad otrā galā var tikai pabrīnīties, kā teritorija tiek piekaisīta ar klucīšiem. Kāda tur pilsētvide veidojas? Ja lokālplānojumā ir šādi priekšlikumi, tad tas ir stipri neprofesionāls darbs.

Tika runāts par ūdeni. Kur tad ir tā ūdens sistēma? Tās tur nav vispār. Tā ir nopietni organizējama lieta. Tā ir ļoti svarīga šīs vietas telpiskā plānojuma sastāvdaļa. Tas, kas parādīts plānā, nav nekāda ūdens objektu sistēma, tās ir kaut kādas haotiski ievilkta zilas līnijas jeb ceļmalu grāvīši, kas neveido itin nekādu telpu. Ūdens laukumam jābūt akvatorijai, kurā redzama ūdens virsma, kas ir kaut kādā sakarībā ar ielām un laukumiem ap tām. Tas pats attiecas uz visu pārējo. Piemēram, zaļumi tur ir kaut kādi izbārstīti pleķīši, kuros savilkti iekškvartālu gājēju ceļi, kas būs zaļi, bet pašā pilsēttelpā gājējiem nav, no kurienes uz kuriem iet. Labas pilsētvides būtībā šeit nav.

Par vertikālajiem akcentiem un vizuālo ietekmi. Pavērojiet uzmanīgi, kā darbojas tas, kas tur tagad ir, – četras skanstes virsotnes, Rietumu banka un Jupitera centrs. Hanzas virsotnes no Valdemāra ielas ļoti labi jūtas, tās ir augstākas. Pēkšņi jūs ieliekat akcentu Hanzas un Skanstes ielas stūrī. Piedodiet – vēl viena „Latvijas viesnīca” ir vajadzīga vēsturiskajā centrā? Vēsturiskā centra plānā šī vieta ir aizsargātā zona, kurā ir pieņemts princips, ka augstākā apbūve var būt vistālāk no vēsturiskā centra robežas. Bet tagad šeit tik tuvu, viena kvartāla attālumā. Kam tur tāds akcents vajadzīgs? Varbūt

ir kāds investors, kas grib to debesskrāpi tur uzbūvēt, bet pilsētbūvnieciski tā nedrīkst darīt. Nedrīkst, kā saka, profesionālo sirdsapziņu apēst maizē.

A. Kronbergs: Es neesmu tik ļoti kritisks. Salīdzinot ar to, kas tur šodien ir, un to ceļu, kas ir noiets kopš pirmajām idejām par iekšējo zaļo apli, tas ir pietiekami attīstījies. Kaut gan es piekrītu laikam tiem, kas saka, ka dažas lietas varētu detalizēt, lai vairāk varētu saprast.

Man ir šaubas par apļa realizāciju un veidu, kā tas ir izveidojies Vesetas ielas zonā, kur ir privātās zemes un kur to laikam ir visgrūtāk izdarīt. Tur ir ļoti šaura zaļā zona, kur tai nav iespējas īsti attīstīties, kas ir ļoti žēl. Citās daļās šo apli varētu attīstīt, ja būvnoteikumos tā ideja būtu pietiekami skaidri uzrakstīta – nodefinēts platums un citi parametri. Šis zaļais aplis varētu būt Skanstes teritorijas īpašā vērtība, jo nekā cita tur vairāk nemaz nav. Ja mēs to spētu realizēt, tad šai vietai tā piemistu – nepārtraukta zaļa josla, kur cilvēks var pārvietoties un kas visu teritoriju satur kopā. Vidējā maģistrāle to nevar izdarīt, jo tā tomēr ir transporta maģistrāle un tai nav tāda rakstura, vienalga, cik mēs viņu apzaļumosim. Šajā zaļā apļa realizācijā ir jāiegulda vislielākā enerģija, papildinot arī ar jau pieminētajiem laukuma tipa elementiem un norādot tās vajadzības, kam tur būtu jāparādās. Kā minēja Oga, lokālie centri, kur eventuāli varētu parādīties kāds augstas klases biznesa objekts, birojs, lai viņiem apakšā būtu tas, ko viņi gaida, nokāpjot lejā. Laukumiem pie ēkām ir jāiegūst to publiskās ārtelpas saturs.

Nav jēdzīgi, ka mēs pilsētas mērogā runājam par daudziem biznesa centriem. Tas, ko Oga šeit pieminēja, ir – mēs esam nogribējušies pēc viena tāda pilsētas centra. Šeit tika minēta Viļņa un Tallina, kas ir paspējušas izveidot savas situācijas. Šī nav tā vieta, kur būtu jāveido situācija. Kopīgiem spēkiem būtu vienreiz jānolemj, kur tad mēs to situāciju taisīsim. Un viens tāds iedīgļis jau no seniem laikiem ir Daugavas kreisais krasts pretim Rīgas vēsturiskajam centram, kam ir visas tās pazīmes, par ko runā Oga – labas transporta saiknes, izcila vieta, vēsturisks konteksts u.c. Nav pamatoti domāt par daudzu situāciju veidošanu Rīgā. Mums vajadzētu koncentrēties uz vienu lielo biznesa situāciju. Savukārt pārējie varētu būt lokālie centri – papildinājumi lielajam, kur varētu būt izcili darbavietu piedāvājumi, kas palīdzētu šai vietai dzīvot, lai rajons kļūtu daudzfunkcionāls. Skanstē birojiem būtu vieta, bet Skanste nevar izveidoties par situāciju. Vēsturiski šī vieta ir bijusi nomale, ganības ar visām tām pazīmēm un atmiņām, kas tur ir.

I. Rukšāne: Kronberga kungs jau visu brīnišķīgi kopsavilka. Šī ir tā vieta, kur ir iespēja veidot vides kvalitāti, kas jāievēro attīstītājiem. Skanstes ielā lielajos krustojumos var veidoties laukumveidīgās struktūras, bet tās lielā mēroga dēļ nebūs tādas, kas aicinās cilvēkus tur vairāk uzturēties. Ir jādomā par šo zaļo koridoru, kas iet apkārt Skanstei, iekškvartālu robežās jāveido mazi laukumiņi, kas būtu tās cilvēciskā mēroga vietas, kur iznākt no biroja paēst pusdienas vai iedzert kafiju, lai nav jāskrien kaut kur tālāk.

Ir beidzot jāsāk domāt par ilgtspējīgiem lietus ūdens risinājumiem, un, pieminot šīs vēsturiskās atmiņas, tās liek par to runāt – par to īpašs paldies autoriem.

Svarīgs aspekts šajā teritorijā ir vējš. Vēja modelēšanā, domājot par ēku augstumu un laukumveidīgajām struktūrām, pie mums ir maza pieredze. Skanstes iela ir vējaina, un ar to ir jāreķinās īpaši Skanstes ielā un tās laukumos. Runājot par detalizāciju, ir jārada globāla vīzija, neiztraujoties, protams, ar pārāk lielu detalizācijas pakāpi, kāda nereti ir novērojama detālplāņos, kur beigās ir noteikts tik ļoti daudz, ka šo vides kvalitāti pēc tam ir grūti nodrošināt. Tāpat jānosaka pamatprincipi un prioritātes, lai neiznāk tā, ka vides kvalitāte ir sekundāra un visu nosaka pazemes inženierkomunikācijas.

Kopsavilkums

G. Princis: Pēdējās desmitgadēs Skanstes apkaime ir bijusi ierauta sīvās interešu krustugunīs, un forsētais kapitālisms, jo īpaši pagājušās dekādes ekonomiskā buma laikā, šo teritoriju ir manāmi pārveidojis, tomēr daudzas pilsētībūvnieciskās kvalitātes šeit joprojām ir attīstāmas. Piemēram, starptautiska mēroga satikšanās vieta, darījumu un izklaides centrs, kā arī vietas identitāti raksturojošu elementu izcelšana pilsētvidē, piemēram, augļu un sakņu dārziņi, apzaļumojums un ūdens. Plānojuma redakcija ir nopietni izvēsta, tomēr kolēģijai neizdevās gūt pārliecību par piedāvāto risinājumu un teritorijas infrastruktūras attīstībā plānoto investīciju projektu rakstura, satura un apjoma samērojamību ar paredzamo pilsētvides kvalitāti šajā teritorijā.

Skanstes iespēja, nenoliedzami, ir Rīgai iesaistīties starptautiskā konkurencē ar Baltijas jūras reģiona metropolēm un mēģināt pievilināt investorus un operatorus Rīgā darboties ilgtermiņā. Lai šādu būtisku pavērsienu panāktu, ir nepieciešams skaidri apzināties, kādas iespējas Skanstē varam piedāvāt un kādus noteikumus izvirzīt starptautiska līmeņa attīstītājiem un investoriem. Vai un kur atradīsies starptautiskā tūrisma, uzņēmējdarbības, darījumu, tirdzniecības, kultūras, atpūtas un citi objekti? Kad un kā uz tiem varēs nokļūt no tuvākas un tālākas apkārtnes? Vai un kur tiek piedāvāts investēt A un B1 kategorijas birojos? Kādu pilsētvides kvalitāti un iespējas pilsēta kopā ar privātajiem investoriem vēlas sasniegt?

Lai arī ir paveikts pamatīgs modelēšanas, projektēšanas un analītiskais darbs, šobrīd apspriežamā lokālplānojuma lielākais trūkums ir tā pilsētībūvnieciskās struktūras neskaidrība, īpaši attiecībā uz ielu un laukumu struktūru un tiem piegulošās apbūves koncentrācijas pamatprincipiem. Uzskatāma ir arī nepieciešamība pēc lielākas vizuālās detalizācijas pirmajai attīstības kārtai (laika posmam līdz 2020. gadam) gan programmatiskā un

plānojuma, gan telpiskā līmenī. Sabiedrībā un biznesa aprindās ir būtiski saprast lielo apbūves apjomu attīstības perspektīvu arī īstermiņā, vienlaicīgi neaizmirstot arī par mērogā mazajām detaļām un arhitektūras formām, kas veido ikdienā tik nepieciešamo komfortu jaunattīstāmajos Skanstes apkaimes kvartālos. Šie arī būtu galvenie aspekti, kas autoriem kritiski jāizvērtē, analizējot kolēģijā dzirdētās piezīmes.

Sēde tiek slēgta plkst. 16:30